

ומסקינן: תיקון!

כל קדשי קדשים, יש בהן מעילה משעת הקדשתן עד שיהיה להם היתר לכהנים על ידי זריקה, שאז הותר הבשר לכהנים והאימורים למזבח⁽⁶⁵⁾.

קדשים קלים, אין להם מעילה עד שעת זריקה, שאז מועלים באימוריהן בלבד.

ומבואר עוד, שכל הקדשים שנשחטו, או שנעשו אחת מהעבודות במחשבת חוץ לזמנו או במחשבת חוץ למקומו, הקרבן פסול. והוא הנקרא "פיגול", והאוכלם חייב מלקות, והאוכל פיגול של מחשבת חוץ לזמנו, חייב כרת.

"ובלבד שיקרב המתיר כמצותו". דהיינו, שיזרוק את הדם באותה מחשבת פגול, או בשתיקה, דהיינו בלי מחשבה. אבל, אם שחט במחשבת חוץ לזמנו וזרק במחשבת חוץ למקומו, או במחשבת שלא לשמה, בקרבנות ה"פסולים שלא לשמה" יצא הבשר מאיסור פיגול של חוץ לזמנו, והאוכלו אינו חייב כרת.

נמצא, שהזריקה, היא ה"קובעת" את איסור

בתיקנה, כלומר, מתחילה לא נדר להקריב אותה בבמת ציבור, ובשעת נדרה, נדר להקריבה בבמת יחיד, ובשעת הנדר לא חל עליה חיוב שחיטה בצפון, יש צד לומר שלא פסלה, אפילו אם קלטה מחיצות ונפסלה בשחיטת דרום, מכל מקום, חיובה להישחט בצפון קל יותר, ויתכן שאפילו רבה יודה שאם עלתה לא תרד.

או שנאמר, שאין חילוק, וגם באופן זה, תרד.

ועתה מבארת הגמרא ספיקו של רבי אלעזר, אם נאמר שהיתה לו הכרעה ברורה שקדשי קדשים שנשחטו בעזרה ועלו, לא ירדו, כדעת רב יוסף:

או דילמא, יתכן לומר, אפילו לרב יוסף דאמר: אם עלו לא ירדו⁽⁶⁴⁾, הסתפק רבי אלעזר, כי יש לחלק, שבהקדישה להקריבה על המזבח בבמת ציבור, ומחיצה בתיקנה, שקדושת המזבח גדולה כל כך וקולטת, קלטה אפילו פסולין, הילכך: אם עלו לא ירדו, אבל כאשר הקדישה לבמת יחיד ומחיצה שלא בתיקנה, ומתחילה לא היתה מוקדשת לקדושת מזבח, יש לומר שלא קלטה המזבח, לקרבן זה שנפסל. או שנאמר, שאין חילוק, וגם באופן זה, לא תרד.

64. כן צריך לגרוס, עיין תוס'.

65. ביאור הטעם שקדשי קדשים יוצאים מידי מעילה בזריקת הדם.

[נתבאר כאן מפני השייכות לדברי רב גידל, ויבואר עוד בעזה"י בהמשך המסכת].

בפרק חטאת העוף, בכל הפרק, מבואר שכל הקדשים, בין קדשי קדשים בין קדשים קלים,

מנחות, נסכים, עצי הקדש, דשן ושאר הדברים המוקדשין, פוקעת קדושתן לענין דין מעילה בגמר מצותן, דבר דבר וגמרו. מפני "שאיין לך דבר שנעשית מצוותו ומועלין בו".

מדברי כמה ראשונים [עיין תוס' י א ד"ה הכל, פירוש רבינו הלל על התורת כהנים ויקרא חובה יא, תוס' רבינו פרץ פסחים ט"ז ב] מבואר, שהוא הדין והוא הטעם למה שזריקת